

SIZE OF ENTREPRENEURS IN CROATIA AS A DETERMINANT OF BUSINESS INCOME

VELIČINA PODUZETNIKA U RH KAO DETERMINANTA PRIHODA POSLOVANJA

BUBIC, Jasenka & GORJANC, Vera

Abstract: Financial statements are intended to provide information on the financial position, business efficiency and changes in financial position of enterprises. Their information role is based on the fundamental postulates such as: relevance, comparability, reliability. The following are the prerequisites for the adoption of effective economic decisions. This paper aims to present the effect of business size to show the position of income as the basic accounting and business category that measures and evaluates the effectiveness of business operations.

Key words: accounting regulations, the size entrepreneurs, revenue recognition, financial business results

Sažetak: Financijski izvještaji imaju za cilj pružanje informacija o financijskom položaju, uspješnosti poslovanja i promjenama financijskog položaja poslovnih subjekata. Njihova informacijska uloga počiva na temeljnim postulatima kao što su: važnost, usporedivost, pouzdanost. Navedeno su pretpostavke za donošenje učinkovitih ekonomskih odluka. Rad ima za cilj predočiti utjecaj veličine poduzetnika na iskazivanje pozicija prihoda kao temeljne računovodstvene i poslovne kategorije kojom se mjeri i ocjenjuje učinkovitost poslovanja.

Ključne riječi: računovodstvena regulativa, veličina poduzetnika, priznavanje prihoda, financijski rezultat poslovanja

Autors' data: Jasenka, **Bubic**, mr.sc., Sveučilišni studijski centar za stručne studije, Split, jbubic@oss.unist.hr; Vera **Gorjanc**, dipl.oec., Adria Winch d.o.o.Split, gorjanc@adriawinch.com.

1. Uvod

Rad obrađuje tematiku vezanu za iskazivanje prihoda kao računovodstvene i kategorije financijskog izvještavanja. Tematika se istražuje s aspekta veličine poduzetnika u Hrvatskoj.

Temeljem objavljene zakonske regulative i stručne građe istraživane tematike, kritički se izlažu postojeća relevantna saznanja s područja prihoda. U poglavlju 2 dan je kratki pregled zakonske regulative koja određuje tematiku prihoda. U 3. poglavlju obrađen je utjecaj zakonske regulative na razvrstavanje poduzetnika u Hrvatskoj. Navedeno određuje obvezu prihvaćanja točno određene skupine računovodstvene regulative, a samim time i pravila kategorizacije prihoda, te problematiku dvojnosti iskazivanja pojedinih kategorija prihoda. Priznavanje prihoda kao temeljne računovodstvene kategorija financijskih izvještaja analizira se u 4. poglavlju. Poglavlje 5. daje zaključno razmatranje istraživane problematike s prijedlozima rješavanja iste.

2. Računovodstvena regulativa prihoda

Financijsko izvještavanje u Hrvatskoj temelji se na dvije skupine računovodstvenih regulativa:

- Računovodstvena regulativa koja se temelji na Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja [1]
- Računovodstvena regulativa koja se temelji na nacionalnim standardima, objavljenim pod nazivom HSFI: Hrvatski standardi financijskog izvještavanja. [2]

Navedene skupine računovodstvene regulative propisuju temeljne pretpostavke i načela kao opća pravila i postupke, koje se koriste kod sastavljanja i prezentiranja financijskih izvještaja.

Temeljne pretpostavke su:

- neograničenost poslovanja i
- nastanak događaja.

Za neograničenost poslovanja pretpostavlja se da poduzetnik vremenski neograničeno posluje i da će poslovati u doglednoj budućnosti, znači da nema namjeru niti potrebu likvidirati poslovni subjekt ili značajno smanjiti opseg svog poslovanja.

Nastanak događaja zahtijeva da se učinci transakcija i ostalih događaja priznaju kada nastanu, a ne kada se primi ili isplati novac ili njegov ekvivalent. Nastali poslovni događaji evidentiraju se i uključuju u računovodstvenim evidencijama i financijskim izvještajima u razdoblju u kojem su nastali.

Financijski izvještaji temeljeni na računovodstvenim standardima trebaju pružiti informacije o financijskom položaju, financijskoj uspješnosti i novčanim tokovima poduzetnika. Služe u donošenju ekonomskih odluka internim i vanjskim korisnicima.

U javnom interesu je razvijati računovodstvene standarde koji zahtijevaju kvalitetne, transparentne i usporedne informacije. Četiri su kvalitativna obilježja kod sastavljanja financijskih izvještaja u skladu s računovodstvenim standardima: razumljivost, važnost, pouzdanost i usporedivost.

3. Veličina poduzeća kao kriterij iskazivanja prihoda u financijskim izvještajima

Obveza primjene pojedine skupine računovodstvene regulative propisana je Zakonom o računovodstvu (u daljnjem tekstu: ZOR) [3]. Donošenjem novog ZOR-a, za male i srednje velike poduzetnike čije dionice ne kotiraju propisana je primjena Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja (u daljnjem tekstu: HSFI) [2]. HSFI gotovo su u cijelosti usklađeni s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (u daljnjem tekstu MSFI) [1].

Razlike su, prije svega, strukturne prirode zbog prilagođavanja redoslijedu, obliku i sadržaju HSFI-a. Tako su za razliku od MSFI-a, prihodi sadržani u jednom standardu – HSFI 15, a rashodi – HSFI 16. Svaki od navedenih HSFI-a propisao je kriterije priznavanja, mjerenja i objavljivanja prihoda i rashoda.

Veliki poduzetnici i poduzetnici čije dionice ili dužnički vrijednosni papiri su uvršteni ili se obavlja priprema za njihovo uvrštavanje na organiziranom tržištu vrijednosnih papira dužni su sastavljati i prezentirati godišnje financijske izvještaje primjenjujući MSFI (ZOR čl.13). Svi ostali poduzetnici dužni su sastavljati i prezentirati godišnje financijske izvještaje primjenom HSFI [2].

U sadržajnom smislu ovi se standardi zasnivaju na odrednicama MSFI-a i usuglašeni su MSFI-ima te IV. I VII. Direktivom Europske unije. Stoga, kada u nekom HSFI-u nije u cijelosti obuhvaćena i obrađena problematika u vezi s priznavanjem, mjerenjem i procjenom pojedinih elemenata financijskih izvještaja, ili kod dvojbi glede primjene pojedinih nejasnih odredbi HSFI-a (što je posljedica većeg kraćenja i sažimanja), mogu se konzultirati odnosne odredbe MSFI-a. Pri tom postupanje ne smije biti u suprotnosti s IV. I VII. Direktivom EU.

Svrha ovih standarda je:

- propisati osnovu za sastavljanje i prezentaciju financijskih izvještaja;
- pomoći revizorima u formiranju mišljenja, jesu li financijski izvještaji u skladu s HSFI;
- pomoć korisnicima financijskih izvještaja pri tumačenju podataka i informacija koje su sadržane u financijskim izvještajima.

Razvrstavanje poduzetnika u Hrvatskoj definirano je prema određenim kriterijima čl.3. ZOR-a [3]. Poduzetnici u smislu navedenog zakona razvrstavaju se u tri skupine: mali, srednji i veliki ovisno o pokazateljima utvrđenim na zadani dan poslovne godine koja prethodi poslovnoj godini za koju se sastavljaju prema slijedećim uvjetima:

- iznos ukupne aktive
- iznos prihoda
- prosječan broj radnika tijekom poslovne godine.

Mali poduzetnici su oni koji ne prelaze dva od tri navedena obilježja iz prve skupine kriterija. Srednji poduzetnici trebaju prijeći dva od navedenih kriterija iz prve skupine razvrstavanja (Tablica 1).

Obilježje kriterija	Brojčani iskaz obilježja
Ukupna aktiva u kunama	32.500.000,00
Prihod u kunama	65.000.000,00
Prosječan broj radnika tijekom poslovne godine	50

Tablica 1. Prva skupina kriterija razvrstavanja poduzetnika

Veliki poduzetnici trebaju prijeći dva uvjeta iz druge skupine razvrstavanja poduzetnika (Tablica 2).

Obilježje kriterija	Brojčani iskaz obilježja
Ukupna aktiva u kunama	130.000.000,00
Prihod u kunama	260.000.000,00
Prosječan broj radnika tijekom poslovne godine	250

Tablica 2. Druga skupina kriterija razvrstavanja poduzetnika

Potrebno je naglasiti kako kategorija poduzetnika obuhvaća sve djelatnosti kojim se pojedini poslovni subjekti bave. To znači kako u kategoriju velikih poduzetnika imenovani Zakon obuhvaća i: banke, štedne banke, stambene štedionice, institucije za elektronički novac, društva za osiguranje, leasing društva, društva za upravljanje investicijskim fondovima i zasebne imovine bez pravne osobnosti kojom oni upravljaju, društva za upravljanje investicijskim fondovima i imovina investicijskih fondova s pravnom osobnosti, društva za upravljanje obveznim odnosno dobrovoljnim mirovinskim fondovima i zasebna imovina kojom oni upravljaju te mirovinska osiguravajuća društva [3].

4. Priznavanje prihoda kao temeljne računovodstvene kategorija financijskih izvještaja

Prihod je povećanje ekonomskih koristi tijekom obračunskog razdoblja u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala, osim onog u svezi s uplatom od strane sudionika u kapitalu. Priznavanje i mjerenje prihoda ovisi i o konceptu kapitala i očuvanju kapitala koje koristi poduzetnik kod sastavljanja i prezentiranja financijskih izvještaja[4]. Prihodi uključuju prihode i dobitke. Prihodi su priljevi koji proizlaze iz redovnih aktivnosti subjekta, te imaju različite nazive, kao što su prihodi od prodaje, provizije, kamate, dividende i tantijemi.

Temeljni zadatak je prepoznati kriterije za priznavanje prihoda kao računovodstvene kategorije. Prihod se priznaje kada je vjerojatno da će buduće ekonomske koristi ulaziti kod poduzetnika i kada se te koristi mogu pouzdano izmjeriti. Znači, za priznavanje prihoda nije uvjet da je novac u tom trenutku primljen, već je dovoljno i razumno očekivanje da će biti primljen.

U većini slučajeva prihod se knjiži po isporuci, odnosno po ispostavljenoj fakturi kupcu za isporučena dobra ili usluge jer postoji razumno očekivanje da će faktura biti i naplaćena.

Uprava poslovnog subjekta treba procijeniti jesu li ispunjeni kriteriji za priznavanje prihoda, jer će isto u konačnici utjecati na financijski rezultat poslovanja.

Definicija prihoda obuhvaća:

- poslovne prihode
- financijske prihode
- nerealiziranu dobit (prihod)
- ostale, izvanredne prihode.

Dobici predstavljaju druge stavke koje udovoljavaju definiciji prihoda i mogu, ali ne moraju proistći iz redovnih aktivnosti subjekta. Dobici predstavljaju povećanja ekonomskih koristi i kao takvi po prirodi nisu različiti od prihoda.

Oni uključuju:

- dobitke proistekle iz prodaje dugotrajne imovine,
- nerealizirane dobitke (one što proistječu iz revalorizacije utrživih vrijednosnih papira i one što rezultiraju iz porasta knjigovodstvenog iznosa dugotrajne imovine).

Priznavanje prihoda za male i srednje poduzetnike definirano HSFI-15. Navedeni standard u skladu je s MRS 1, MRS 2, MRS 11, MRS 16, MRS 18, MRS 20, MRS 21, MRS 23, MRS 36, MRS 37, MRS 38, MRS 39, MRS 40, MSFI 5 i IV. Direktivom Europske unije [4].

Propusti u priznavanju ne mogu se ispravljati objavljivanjem primijenjenih računovodstvenih politika niti bilješkama ili posebnim obrazloženjima.

Stavka koja udovoljava definiciji elemenata financijskih izvještaja treba se priznati ako:

- je vjerojatno da će bilo koja buduća ekonomska korist povezana s tom stavkom pritjecati kod poduzetnika ili se odlijevati iz njega; i
- stavka ima trošak ili vrijednost koja se može pouzdano izmjeriti[4].

Prihod se priznaje prema točki 15.23 ovog Standarda kada je vjerojatno da će buduća ekonomska korist ulaziti kod poduzetnika i kada se koristi mogu pouzdano izmjeriti.

Kriteriji za priznavanje poslovnih prihoda prema HSFI-15.24, identični su kriterijima MRS-a 18. Tako se prihod od prodaje proizvoda priznaje kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- poduzetnik je prenio na kupca značajne rizike i koristi od vlasništva nad proizvodima uključivo i robu,
- poduzetnik ne zadržava stalno sudjelovanje u upravljanju, do stupnja koji se obično povezuje s vlasništvom niti učinkovitu kontrolu nad prodanim proizvodima i robom,
- iznos prihoda može se pouzdano izmjeriti,

- vjerojatno je da će ekonomske koristi povezane s transakcijom u svezi prodaje proizvoda pritjecati kod poduzetnika, i
- troškovi, koji su nastali ili će nastati transakcijom u svezi prodaje proizvoda mogu se pouzdano izmjeriti.

U slučaju da je prihod priznat, a nastane nesigurnost naplate, poduzetnik će nenaplativi iznos ili iznos za koji je prestala vjerojatnost naplate, priznati kao rashod.

Kod priznavanja prihoda s naslova pružanja usluga, u slučaju da se transakcija i poslovni događaji mogu pouzdano procijeniti, poduzetnik prihod priznaje prema stupnju dovršenosti transakcije i događaja do datuma bilance. Ishod transakcije i događaja može se pouzdano procijeniti u slučaju kada su ispunjeni svi sljedeći uvjeti (HSFI-15.26):

- iznos prihoda može se pouzdano izmjeriti,
- vjerojatno je da će ekonomske koristi povezane s ovom transakcijom i poslovnim događajem pritjecati kod poduzetnika,
- stupanj dovršenosti transakcija može se pouzdano izmjeriti i
- nastali troškovi ove transakcije i poslovnih događaja kao i troškovi dovršavanja događaja i transakcije mogu se pouzdano izmjeriti.

Za priznavanje prihoda od pružanja usluga koristi se metoda stupnja dovršenosti po kojoj se prihod priznaje u obračunskom razdoblju u kojem je usluga pružana, kao što je to i prema MRS-u 18.t.21. Kada se ishod transakcije i poslovnog događaja u svezi pružanja usluga ne može pouzdano procijeniti, prihod se priznaje samo u visini priznatih rashoda koji su nadoknadivi.

Kada se proizvodi, roba ili usluge zamjenjuju ili razmjenjuju za proizvode ili usluge slične prirode i vrijednosti, prihod se ne priznaje. Kada se proizvodi prodaju ili usluge pružaju u zamjeni za različite proizvode ili usluge, ta se zamjena, odnosno transakcija, priznaje kao prihod. Taj se prihod mjeri po fer vrijednosti primljenih roba ili usluga usklađenoj za iznos transferiranog novca ili novčanih ekvivalenata.

Prihodi za ugovore o izgradnji (MRS-11) priznaju se kada je ishod ugovora moguće pouzdano procijeniti prema stupnju dovršenosti u obračunskom razdoblju u kojem su radovi nastali. Kada ishod ugovora o izgradnji nije moguće pouzdano procijeniti:

- prihod treba priznati do visine troškova,
- troškovi iz ugovora priznaju se kao rashod razdoblja u kojem su nastali.

Klasifikacija najmova u MRS-u 17 temelji se na tome u kojoj mjeri rizici i koristi vezani za vlasništvo iznajmljene imovine pripadaju najmodavcu odnosno najmoprimcu.

U to č 7. MRS-a 17 kao rizici navode se mogućnosti gubitaka od neiskorištenosti kapaciteta, a koristi se ogledaju u očekivanom dobitku tijekom ekonomskog vijeka sredstva koje se iznajmljuje (unajmljuje) i dobitku od povećanja vrijednosti ili realizacije ostatka vrijednosti. Stoga MRS-17 razlikuje:

- financijski najam – kod kojeg se na korisnika financijskog najma (najmoprimca) prenose gotovo svi rizici i koristi povezani s vlasništvom imovine koja se iznajmljuje;

- poslovni najam – kod kojeg se ne prenose gotovo nikakvi rizici i koristi povezani s vlasništvom imovine koja se iznajmljuje.

Prihodi od poslovnog najma priznaju se na temelju pravocrtne metode tijekom razdoblja najma, čak ako novčani primici nisu ravnomjerni. Navedeno potvrđuje HSFI-15 i MRS-17. Prihodi od najmova najčešće se ostvaruju od dugotrajne imovine dane u najam, i to poslovnog prostora, opreme, transportnih sredstava i slično.

Prihod od financijskog najma priznaje se prema osnovici koja odražava periodičnu stopu povrata na neto ulaganja najmodavca. Najmodavac raspoređuje prihod od financijskog najma tijekom razdoblja najma na sustavnoj i racionalnoj osnovi.

Prihod od financijskog najma vrednuje se po tržišnoj cijeni predmeta najma na dan predaje na korištenje primatelju leasinga. Iznosi koji se kod financijskog leasinga ostvaruju na ime naknade financiranja – a riječ je o kamatama, uključuju se u prihode na vremenski razmjernoj osnovi[5].

Prema HSFI-15, t.15.36. rezerviranja treba pregledati na svaki datum bilance. Ako više nije vjerojatno da će podmirivane obveze zahtijevati odljev resursa, rezerviranje treba ukinuti i priznati kao prihod od ukidanja rezerviranja. Važno je spomenuti da rezerviranja ne obuhvaćaju kamate već samo glavnice.

Državne potpore (MRS-20) treba priznati kao prihod tijekom više razdoblja kako bi se sučelili s odgovarajućim rashodima, osim za državne potpore za biološku imovinu koja se naknadno mjeri po fer vrijednosti koje se priznaju u skladu s HSFI 17.

Priznavanje prihoda od državnih potpora provodi se i na temelju MRS-a 20.t.12. po dva osnova i to:

- prihodi se odgađaju u trenutku primanja potpore i naknadno se priznaju u prihode kako bi se sučelili s troškovima za koje su namijenjeni da ih nadoknade,
- prihodi koji se priznaju odmah čim je potraživanje nastalo (kad su potpore dane za nadoknađivanje rashoda ili gubitaka koji su već nastali)

Kod obračuna ulaganja prema metodi udjela (MRS-28) ulagačev udio u dobiti ili gubitku poduzetnika priznaje kao ulagačev prihod. U prihode ulagača priznaje se ukupni ulagačev udio u dobiti primatelja ulaganja, a naknadno ga smanjuje za primljene raspodjele od primatelja ulaganja.

Financijski prihodi rezultat su prihoda od kamata, tantijema i dividendi. Priznavanje ovih pozicija u financijskim izvještajima počiva na istim postulatima kao i ostale pozicije prihoda. Ako postoji promjena tečaja (MRS-21) monetarnih stavki u svezi transakcije u stranoj valuti, između datuma transakcije i datuma namire nastale tečajne razlike, priznaju se u račune dobiti i gubitka kao prihod.

Kod priznavanja nerealiziranih dobitaka (prihoda), prema HSFI-15,t.15.49, ukidanje gubitka od umanjenja vrijednosti dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine, osim goodwilla, priznaje se kao prihod u računu dobiti i gubitka, osim ako je imovina mjerena po revaloriziranim iznosima. Kod ukidanja gubitka od umanjenja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine koja je revalorizirana postupa se na način da se povećanje revalorizacijske rezerve priznaje kao dio kapitala.

U izvanredne prihode spadaju prihodi koji su povezani sa prihodima od redovitih aktivnosti, ali ne proizlaze iz prodaje proizvoda, robe i usluga. Izvanredni, ostali prihodi predviđeni su u HSFI-15. U okviru ostalih (izvanrednih) prihoda iskazuju se iznosi prihoda koji su povezani sa prihodima od redovitih aktivnosti, ali ne proizlaze iz prodaje proizvoda, robe i usluga. Neki od prihoda koji se iskazuju odvojeno kao izvanredni prihodi nastaju po osnovi:

- prodaje dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine na neto osnovi[6],
- otpisa obveza,
- naknadno odobrenih popusta od dobavljača,
- otpisa potraživanja koja su naplaćena,
- viškova,
- naplaćenih penala i nagrada,
- prodaje sirovina, materijala kao i rezervnih dijelova,
- aktivnosti iz prethodnih godina.

Prema starom MRS-u 8 izvanredne aktivnosti obuhvaćale su posljedice kataklizmi i prirodnih nepogoda, te izvlaštenje dugotrajne imovine, dok MSFI sve prihode tretiraju kao posljedicu redovitih poslovnih aktivnosti i ne priznaju kategoriju izvanrednih prihoda (točka 85. MRS-a 1).

Ispravak pogreške iz prethodnog razdoblja stari MRS 8 omogućavao je ili kroz prihode i rashode ili kroz promjene slobodnog kapitala. Prema HSFI-u 3 – Računovodstvene politike, promjene računovodstvenih procjena i pogreške, značajnu pogrešku prethodnog razdoblja treba ispraviti retroaktivnim prepravljanjem usporednih iznosa za prezentirano prethodno razdoblje.

Kada nije izvedivo odrediti učinke pogreške određenog razdoblja ili kumulativne učinke na sva prethodna razdoblja, prepravlja se knjigovodstveni iznos početnog stanja imovine, obveza i kapitala za najranije razdoblje za koje je izvedivo retroaktivno prepravljanje (što može biti tekuće razdoblje).

5. Zaključna razmatranja

Primjena Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja, Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja i Međunarodnih računovodstvenih standarda, korak je naprijed u sferi financijskog izvještavanja u Hrvatskoj. Donošenje nacionalnih-hrvatskih standarda na svim područjima poslovnih aktivnosti imalo je za cilj stvaranje usporedivog i transparentnog računovodstva unutar Europske unije. Financijski izvještaji daju informaciju o nekom poslovnom subjektu, ako su usklađeni sa Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja i Međunarodnim računovodstvenim standardima. Svaka pozicija u bilanci treba dati uvid u pravo imovinsko stanje i uspješnost poslovanja poduzeća, te korisnicima biti razumljiva.

Rješenja koja se neće moći naći u HSFI-ima, biti će potrebno provjeriti kakva su rješenja nekih računovodstvenih pitanja ponudili MSFI-i, odnosno revidirani MRS-ovi.

Revidirani MRS 1 ukida izvanredne prihode te njihovo posebno iskazivanje u financijskim izvještajima. Međunarodni standard zabranjuje objavljivanje „izvanrednih stavki prihoda“ u financijskim izvještajima.

Naprotiv, Hrvatski standard financijskog izvještavanja definira izvanredne prihode, a koji se temelje na Međunarodnim standardima. Ovi prihodi ne proizlaze iz događaja ili transakcija koje bi bile primjerene redovitom poslovanju, već su rezultat neuobičajenih događaja i ne mogu se sučeliti ni s kojim nastalim troškovima iz redovitog poslovanja poduzeća[7].

Posljedično, u financijskom izvještavanju poslovnih subjekata postoji neusporedivost pozicija u prihodima. Istraživani problem s aspekta računovodstvene struke trebalo bi u konačnici uskladiti, i to na način izjednačavanja pravila i postupaka priznavanja svih kategorija prihoda za sve veličine poduzetnika u Hrvatskoj. To bi omogućilo svim korisnicima financijskih izvještaja relevantnu usporedbu ukupnosti i strukture prihoda hrvatskih poduzetnika. Poduzetnici bi trebali točno definirati sve kategorije prihoda bez eventualnih prikrivenih stavki kroz kategoriju izvanrednih prihoda.

Iz svega proizlazi dvojnost u financijskom izvještavanju i to na način da je veličina poduzetnika u Hrvatskoj determinanta u iskazivanju računovodstvene kategorije prihoda. Računovodstvena struka trebala bi imati za cilj uklanjanje razlika u iskazivanju kategorije prihoda čime bi se postigla njihova potpuna usporedivost.

6. Literatura

- [1] IASB (2008). International Financial Reporting Standards, IACF Publications department, London, ISBN 978-1-905590-54-4
- [2] *Odluka o objavljivanju Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja*, Narodne novine, br. 30/08.
- [3] *Zakon o računovodstvu*, Narodne novine, br. 109/07.
- [4] Grupa autora (2008). *Primjena Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja*, Hrvatska zajednica računovođa i financijskih djelatnika, Zagreb
- [5] Bubić J. (2009). *Financijsko računovodstvo II*, Dostupno na: <http://www.oss.unist.hr>, Pristup:25-03-2010.
- [6] Brkanić, V. & Habek, M. (2010). *RRIF-ov računski plan za poduzetnike*, RRIF, Zagreb
- [7] Grupa autora (2010). *Računovodstvo poduzetnika*, RRIF, Zagreb

Photo 023. Fence / Ograda